

Okresní
divadelní přehlídka
Veřovice 1972

11.-25.března 1972
Kulturní dům
ve Veřovicích

Všichni herci jsou jiskrami a pioniry a vedle divadelní činnosti plní i výchovný systém PO, pořádají besedy, navštěvují filmová představení, připravují pro veřejnost kulturní vložky apod. Za svou práci získali již celou řadu vyznamenání a diplomů.

Anna Cydrichová

PRINCEZNA KUKUŘIČKA

dětská hra ze života

Jenda	Bohumil Čapka
Jarda	Iva Čapková
Alenka	Oli Horklová
Lidka	Jana Šimečková
Manka	Věra Horklová
Dana	Šárka Londinová
Iva	Iva Kojdová
Jitka	Dana Kojdová
Vlasta	Yveta Marsinová
Vendulka	Jana Klečková
Eva	Eva Mičáníková
Učitelka	Radaka Kojdová
Předsedkyně MNV	Eva Vrtná
Agronomka JZD	Zdena Lysogá
Ředitelka školy	Marie Horklová
Předseda ONV	Luděk Mařenica
Včelky, krtci, myš	děti 1.-5.ročníku

Režie: Marie Šimečková

Scéna: Bohumil Čapka

Osvětlovač: Jaromír Lička

Premiéra Jiráskovy hry M.D.Rettigová v nastudování divadelního souboru DAR Klubu pracujících města Frenštátu pod Radhoštěm nás všechny zavedla do první poloviny minulého století, do doby probouzejícího se uvědomělého vlastenectví. Hra je "idylou" a žánrovým obrázkem doby s určitými formami boje německého a poněmčelého živlu s probouzejícím se českým živlem obrozenců v Litomyšli. Pro tuto svoji závažnost, která není zanedbatelná, vyžaduje inscenace hry detailního promyšlení všech textem daných situací a dokonalé souhry všech inscenačních prvků, aby nezůstalo jen při idyle s romantickým příděchem a idea se nevytratila.

V tomto směru je možno konstatovat, že určitá poplatnost této idyle se projevila v celkovém rytmu hry, který probíhal v celkem poklidném, umírněném spádu bez výrazných dramatických vzruchů. Celkově však vyzněla inscenace jako velmi vyrovnané představení ve všech složkách, díky šťastně volené režii, která byla velmi cílevědomá, díky vysoké úrovni průměru herecké práce, díky dobře výtvarně a prostorově řešené scéně a odpovídající úrovni technické práce se světlem a zvukem.

Vystihnout přesvědčivě charaktery jednajících osob z doby již dosti vzdálené dnešnímu pojmání života a jeho rychlejšímu tempu není jednoduchou záležitostí, má-li být obraz přesvědčivý. Proto snad se taková inscenace projevilo určité nebezpečí schematického pohledu na hrdinku hry M.D.Rettigovou ve zvýraznění patetického projevu na mnoha místech hry, kdy by bylo spíše žádoucí větší zživotnění této postavy, jinak velmi vhodně obsazené. /Jako vůbec ve všech rolích./

Většina jednajících postav byla charakteristicky dokreslena a nechyběl ani jejich vývoj v průběhu představení. Zvýšenou pozornost upoutali představitelé ševce Chadimy a služebné Ančky svými rázovitě a živelně lidsky pochopenými figurkami.

Zvýšené dynamice představení by prospělo, kdyby v některých výstupech, zvláště hromadnějších, se zlepšila souhra, organičtější prolínání dialogů a monologů, aby jeden výstup vyrůstal z druhého. S tím souvisí i žádoucí potřeba většího využívání celého daného jevištního prostoru, jinak dobře řešeného, aby prostředí jednajících osob nabylo ještě větší přesvědčivosti v celkové atmosféře. Tato atmosféra musí být zjevná nejen v hrací ploše při vlastních hereckých akcích, ale i mimo ni, zvláště při skupinových odchodech. A to tím spíše, že by bylo škoda tuto atmosféru ztrácet, když byla dobře navozena vkusným používáním hudebních prvků. Režijní pozornosti při další práci na této hře by si ještě zaslouhovala některá aranžmá, zvláště skupinová a režijní "dotažení" některých vztahů postav Valenta - Lenka, Dr. Plavec - Valenta.

Výborně zvládnuté prostorové řešení scény bylo v souladu s položenými požadavky. Stejně tak kostýmy a líčení dodávaly věrohodnosti době a jednotlivým postavám.

Dosažená celková úroveň inscenace nechť je pobídkou souboru na další práci na této hře, která nepochybně získá velké obliby u diváků při dalších reprízách.

p o r o t a

S l o v o d í v á k a :

Hra se nám všem moc líbila. Ukázala nám, jak se v první polovině minulého století probouzelo vlastenectví u docela prostých lidí a jak bylo toto vlastenectví bohatými lidmi zesměšňováno. Ukázala nám lásku k českému jazyku a k celé vlasti. A za to vše frenštátskému souboru DÍK.

A naše hodnocení:	velmi spokojen	162
	spokojen	46
	nespokojen	1
<u>výsledný počet bodů:</u>	<u>2.76</u>	<u>209</u>

Máme za sebou první polovinu XII.okresní divadelní přehlídky. Chtěli bychom Vás seznámit, jak jste Vy, diváci hodnotili první tři představení:

1. Frenštát - M.D.Rettigová	2,76
2. Štramberk- Sto dukátů za Juana	2,63
3. Trnávka - Její pastorkyňa	2,48

Z výsledných známek hodnocení ankety vidíme, že zatím jste s představeními spokojeni. A jak to všechno dopadne? Záleží na souborech z Lubiny a Trojanovic.

Dramatický soubor SČDO při JZD Lubina

Federico García Lorca

ČAROKRÁSNÁ ŠEVCOVÁ

divoká fraška o dvou dílech

Ševcová	Ludmila Krompalcová
	Ludmila Račková
První sousedka	Věra Polášková
Druhá sousedka	Ludmila Žídková
Třetí sousedka	Marie Kuchařová
Čtvrtá sousedka	Anna Kubošová
Pátá sousedka	Marie Čajková
První dcera	Jana Vajdová
Druhá dcera	Drahomíra Vajdová
Švec	Pavel Raška
Starosta	Ludvík Krmášek
Chlapík v širáku	Václav Prašivka
Chlapík s šerpou	Miroslav Fojtík
Don Drozd	Jiří Socha
Chlapec	Jaromír Polášek
Autor	Alois Sobotka

Režie: Bohumil Matula

Inspice: Jiří Socha

Scéna: Jiří Socha, Jan Matula

Světlo: Miroslav Hlinka

Zvuk: Jan Matula

Text sledují: Jarmila Coufalová, Ludmila Skřivánková

FEDERICO GARCÍA LORCA

po ukončení právnického studia na granadské universitě /advokátskou praxi však nikdy neprovozoval/ cele se oddal umění. Byl znám nejen mezi herci a básníky, ale i mezi hudebníky, malíři a sochaři. Jezdil do ciziny, psal verše, přednášel, založil kočovnou divadelní společnost, s e kterou jezdil, napsal několik divadelních her. Než mohl plně vyžít, byl v 38 letech, dne 19.8.1936 v údolí Viznaru u Granady falagisty - španělskými fašisty - bez viny, a proto i bez soudu, zastřelen.

Politý vápnem ve své rodné hlíně,
García Lorca, bojovník a básník,
v zákopech hrobu leží přikrčený
bez pušky, lyry i bez munice.

J. Seifert

F.G.Lorca o divadle:

Divadlo je z nejužitečnějších a nejúčinnějších nástrojů k výstavbě země, je barometrem, který ukazuje její velikost nebo její úpadek.

Divadlo citlivé a ve všech svých odvětvích, od tragedie až po vaudeville, dobře zaměřené může za několik málo let změnit senzibilitu lidu; divadlo rozrušené, v němž kopyta nahrazují křídla, může zmrzečit a uspat celý národ.

Lid, který nenapomáhá rozvoji svého divadla, je na umření, není-li už nebožtík; rovněž tak divadlo, jež nepodchycuje pulsaci společnosti, pulsaci dějin, drama svého lidu a čistou barvu jeho krajiny a jeho ducha smíchem či slzami, nemá právo nazývat se divadlem, nýbrž jen sálem, v němž se hraje nebo místem, na němž se provozuje ta strašná věc, které se říká maření času.

Divadlo musí imponovat publiku a nikoliv publikum divadlu.

Vím, že nemá pravdu ten, kdo říká: "Dnes, dnes, dnes", pojídaje svůj chléb za bílého dne, ale ten, kdo upřeně vyhlíží první záblesk světla v dálce nad jitřním polem. Vím, že nemá pravdu ten, kdo říká: "Teď ještě, hned teď" s očima upřenými na otvor pokladny, ale ten, kdo říká: "Zítřka, zítřka, zítřka" a cítí blížít se nový život, který se zvedá nad světem.

● Tisk:
Okresní kulturní středisko
v Novém Jičíně